

عنوان مقاله:

انسان، طبیعت، معماری

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

پرهام نوبریان

افشین پارام

خلاصه مقاله:

انسان و رابطه او با طبیعت دارای تکامل دائمی است، انسان با طبیعت رابطه دارد و می خواهد طبیعت را دراستخدام خود درآورد، جامعه بشری بدون شک در رابطه با طبیعت تکامل پیدا کرده است. در طول تاریخ تلاش های بسیاری برای استفاده از طبیعت در معماری انجام شده و از جهات گوناگونی انسان سعی در تقلید و استفاده از آگاهی عمیق طبیعت در کارهای خود را داشته است. علوم انسانی در دوران بسیار قدیم سعی در درک جهان هستی میکرد و آن را به مثابه یک ارگانیسم واحد به حساب میآورد. یونانیان قدیم که به تحلیل و تقسیم طبیعت پرداخته بودند او را مانند یکتن واحد به حساب می آوردند و این طرز تفکر امروز هم خودنمایی میکند. آنها نتوانسته اند و یا نخواستند که روابط پدیده طبیعت و ترکیب آن را تحلیل نمایند. روند اساسی تغییرات در محیط اکولوژیکی کره زمین با توجه به پژوهش های انجام شده در جهان، نشانگر آن است که تغییرات بنیادی و سریع در بیوسفر در شرایط کنونی زائیده فعالیت بشر زادی است. بواسطه آفرینش گری خالقان خود پا بهعرصه وجود نهادهنرهاست و آثار بزرگ هنری در پرتو نور آفرینش شود و موجبات ارتقای وضع موجود را فراهم است که اثری بدیع و جدید در حوزه هنر و معماری زاده می. آورد میباشد.

کلمات کلیدی:

انسان، طبیعت، معماری، طبیعت در معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1655849>

